onse Roomsche Catholijcke ende Apostolijcke kercke tot lafenisse van haere ziele."
In ons vorige artikel hebben we reeds stilgestaan bij de processie door het veld, waarbij een rustaltaar bij het stevenshuiske was opgericht. Het is daar op de "Leeuwerckensanck" (waar het woord lieverkensandweg van is afgeleid) een prachtige plaats, welke uitzicht biedt over het glooiend landschap met in de kom het dorpje Nuth. Een plaats van rustieke en rustige bezinning of meditatie. Een rustpunt als men naar Hunnecum gaat of van Schimmert naar Brommelen.
Drs. G. Egelie schrijft hierover: "Wandelend langs een kapel komt de vraag bij je op: waarom staat die kapel nu juist dáár? Het opsporen van het antwoord op die vraag kan veel tijd en moeite vergen, maar leidt soms tot verrassende resultaten. Natuurlijk, zo'n kapel werd meestal gebouwd omdat mensen in een bepaalde tijd uitdrukking wilden geven aan hun bijzondere verering voor Maria of een andere heilige. Maar waarom juist voor die heilige en niet voor een ander? Je ontdekt, dat veel kapellen zijn gesticht ter ere van heiligen tot wie mensen hun toevlucht namen in ziekte en nood. En dan was het om het even of het ging om kwalen van mens en vee of dat de rijpende oogst op het veld bedreigd werd. Men bad tot de heilige Lucia en Sint-Oda bij oogziekten. Nam zijn toevlucht tot de heilige man Job en Sint-Rochus als het lichaam was aangetast door zweren of uitslag. Men riep de voorspraak in van Sint-Barbara om niettegenstaande eigen fouten en zonden toch in Gods genade te mogen sterven. De heilige Cornelius waakte over het hoornvee, Sint Maarten over de paarden, de heilige Antonius Abt over de varkens. Men bad tot de heilige Donatus om gespaard te blijven voor onweer en hagel, die het rijpende koren op de akkers kon doen legeren. Terwijl water, gewijd ter ere van Sint Gertrudis de muizen zou weren van haard en hof. Niet dat men bij ziekte of tegenslag van de heiligen opzienbarende wonderen verwachtte. We moeten de verering van al die heiligen eerder zien als een uitdrukking van een geloofsovertuiging. De overtuiging dat in ieders leven situaties voorkomen, waaraan menselijkerwijs gesproken niemand iets kan veranderen, maar die we toch te boven zullen komen omdat God iedereen kracht naar kruis geeft. God echter lijkt soms zo oneindig ver boven ons te staan, dat wij onze vreugden en zorgen wat gemakkelijker kunnen voorleggen aan een heilige, een mens net als wijzelf. Al blijven we er in ons hart van overtuigd
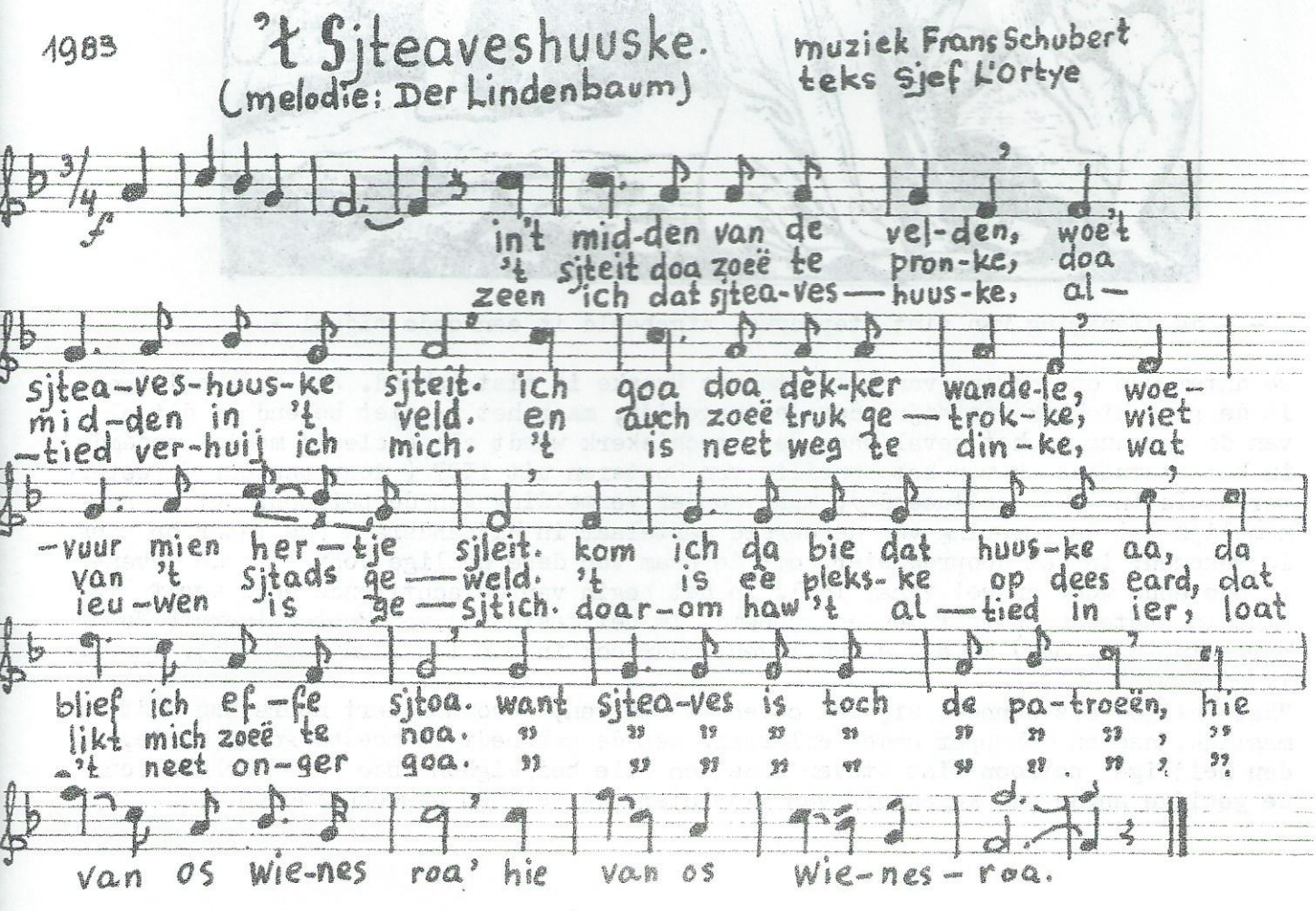
- - actuele compositie voor de Rötsjer Aovond van 15 mei 1983 - -